

МАРИЯ ИЛИЕВА
ПЕТ ЧАСЪТ СУТРИНТА Е!

chitanka.info

Пет часът сутринта е!
Плъзга се мракът в стените,
като оглушал прилеп от сграда.
Костеливи пръсти стискат ме
здраво!
Вече не дишам!
Гася светлините!
В тъмното скитат кошмари.
Хлебарки,
по шкафа със спомени.
С мен не говорят звездите!
Изгрева е тревожно очакване!
Сърцето с грохот се скита.
Тъгата е пълна до пръсване,
като прокисната диня.
Разкъсвам невидими спомени.
Дъхът ми боли от безсилие.
Луната ме гледа накриво,
свекърва подпийнала в утрин.
Забити са ноктите в дланите.
Нека боли!
Като прилепи истини стрелкат се.
Пречупи крилата си тъжното
минало.
Таванът е свел поглед над мен
и няма да си тръгна от очите му.
Ще ме следи...
Ще се стопя заедно с утрото,
като бучка масло върху сандвич.
Душата ми — кънтяща чиния
изтъркулена в мивката.
Просторът е виснал отгоре...
Остава само крачка,
няколко крачки
от кухнята

до парапета на моя балкон!
Стрелките в 5,
разперени като ръце на ковач,
коват моето разнятие!
Тишината
като паяк плете
паяжина залепена в гърдите!
Тихата кухня
е синя от сутрешна мъдрост.
И мисля, че всеки
е сам
на мечтите в своята клетка.
Утро,
от болка превито в шепа.
Две души,
като гълъби, слепи от жалост
летят
и се търсят
в това тихо разсъмване!
Сълзите са кисели,
като дим на изгорелите въглища
във печка на премръзнал бездомник.
Без да мигна, гледам в прозореца.
И се лъжа, че чакам да съмне!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.